

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrație Fiscală

Direcția generală de soluționare
a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319.97.54
Fax : +021 336.85.48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR..276./2013

privind soluționarea contestației formulate de
.X. S.R.L. .X. reprezentant fiscal pentru .X.
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală
cu nr..X./27.06.2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală .X., prin adresa nr. .X./21.X.2013 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. .X./14.X.2012, cu privire la contestația formulată de .X. **S.R.L. reprezentant fiscal pentru .X.**, cu domiciliul fiscal în .X., Str. .X. nr. .X., având codul de înregistrare fiscală în scopuri de TVA RO .X..

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. .X./11.X.2013 emisă de Direcția Generală .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./11.X.2013 **pentru suma de .X. lei reprezentând TVA**, ca urmare a controlului anticipat desfășurat pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare aferente perioadei analizate.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. .X./11.X.2013, respectiv **05.X.2013**, potrivit plicului poștal anexat în copie la dosarul cauzei și de data depunerii prin poștă a contestației, respectiv **03.X.2013**, așa cum rezultă din ștampila oficiului poștal aplicată pe plicul cu care a fost transmisă contestația către Direcția Generală .X., anexat la dosarul contestației.

La data depunerii contestației, .X. S.R.L. figurează la poziția nr. .X. din Anexa .X., începând cu data de 1 .X. 2013 din O.P.A.N.A.F nr. .X./2012 pentru modificarea O.P.A.N.A.F. nr. .X./2010 privind organizarea activității .X..

Constatând ca în spetă sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1), art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.1 alin.(1) lit.a) din OMFP nr.2157/2006 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de .X. S.R.L. .X. reprezentant fiscal pentru .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.X./11.X.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X.contestatară susține următoarele:

Este o companie franceză care activează în sectorul produselor industriale, având ca obiect principal de activitate producerea de componente mecanice pentru industria automobilelor, aeronautică,etc. (cu titlu de exemplu rulmenți), iar în scopul desfășurării activității sale economice, .X. a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în România, numind ca reprezentant fiscal .X. S.R.L. .X..

În vederea realizării obiectului principal de activitate, .X. a transferat către .X. S.R.L. .X. materii prime în vederea procesării și obținerii de produse finite (rulmenți), încheind contractul de colaborare din 1 .X.2007, înregistrat sub nr. .X./08.X.2007 prin care s-au convenit ca:

- .X. să pună gratuit la dispoziția .X. S.R.L, materii prime în vederea realizării de produse finite (rulmenți),
- .X. S.R.L să prelucreze materiile prime furnizate de .X., la comandă, conform specificațiilor furnizate de către cel din urmă,
- materiile prime furnizate de .X. să rămână în proprietatea sa, asumându-și riscurile aferente pierderii sau deteriorării acestora.

Contestatară precizează că în baza contractului de colaborare, procesa materiile prime pe care .X. le furniza în vederea obținerii de produse finite, iar în cadrul activităților de procesare desfășurate s-a constatat faptul că materiile prime pot fi efectiv valorificate într-un procent

de maxim 95%, restul de 5% reprezentând totalitatea materiilor prime pierdute pe durata procesului tehnologic, precum și totalitatea rebuturilor și a produselor neconforme, fiind considerate generic pierderi tehnologice.

Ca urmare a celor de mai sus, la data de 1 .X. 2007, cele două părți au încheiat actul adițional nr. .X. la contractul de colaborare prin care s-au convenit următoarele aspecte:

- .X. și .X. S.R.L au stabilit pragul maxim acceptat de pierdere tehnologică a cărei valoare este de maxim 5 % din costul total de fabricație,
- .X. s-a angajat să pună la dispoziția .X. S.R.L, în mod gratuit, pentru valorificare sau eliminare, totalitatea produselor recunoscute ca fiind neconforme.

Societatea consideră că în urma controlului anticipat efectuat pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare aferente perioadei analizate, organele de inspecție fiscală **au procedat nelegal la stabilirea TVA suplimentară în sumă de .X. lei**, invocând următoarele argumente :

Societatea consideră eronată abordarea organelor de inspecție fiscală cu privire la faptul că *“.X. prin punerea la dispoziție cu titlu gratuit, pe teritoriul României, a unor bunuri realizează o operațiune asimilată unei livrării de bunuri din punct de vedere al TVA a carei valoare o reprezintă valoarea bunurilor puse la dispoziție cu titlu gratuit”*, deoarece .X. susține că nu transferă dreptul de proprietate asupra bunurilor achiziționate sau produse, ci numai pentru ceea ce este considerat pierdere tehnologică, produse neconforme, în vederea predării lor la firme specializate pentru eliminare, astfel încât contractorul general pune la dispoziția subcontractorului materiile prime necesare producerii bunurilor ce urmează să fie livrate, dreptul de proprietate asupra acestor materii prime rămânând tot timpul la contractorul general .X..

Societatea susține că potrivit art.33, pct.(3) din Anexa nr.1 a Ordinului nr.3417/2009 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul TVA privind operațiunile pluripartite din Comunitate, este prezentată o situație de principiu similară, astfel că prin punerea gratuită la dispoziția .X. S.R.L. a rebuturilor rezultate din procesul tehnologic (pierderi tehnologice, produse finite neconforme, etc) .X. nu efectuează un transfer de bunuri asimilat unei livrări de bunuri în plată.

De asemenea, societatea susține că atâta timp cât, în cazul prezentat la art.33 alin.1 din Ordinul nr.3417/2009 pentru aprobarea instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pierderile tehnologice rezultate în urma procedurilor de

procesare (prelucrare) nu se consideră că se efectuează un transfer de bunuri, în sensul art.128, alin.(10) din Codul fiscal și în circumstanțe similare în care substanța tranzacției este aceeași, .X. susține că nu se poate considera că pierderile tehnologice rezultate în urma procesării de către .X. S.R.L. fac subiectul unui transfer de bunuri cu plată, iar persoana impozabilă care transferă bunurile spre procesare își păstrează dreptul de deducere al TVA aferentă achizițiilor de bunuri, dreptul de deducere neputând fi înlăturat de către organele de inspecție fiscală în cazul similar pentru care TVA poate fi dedusă.

.X. susține că în conformitate cu jurisprudența europeană, Curtea Europeană de Justiție a confirmat că este necesar să existe o legătură directă și imediată între o anumită operațiune în amonte și una sau mai multe operațiuni în aval care dau naștere dreptului de deducere, astfel că societatea consideră că o legătură directă între operațiunile din amonte și cele în aval există fără echivoc și deci dreptul de deducerea TVA aferentă tranzacțiilor în aval este păstrat, chiar și în situațiile în care TVA în aval este, datorită unor factori reali, diferită de cea din amonte.

.X. susține că își poate exercita dreptul de deducere al TVA în amonte întrucât tranzacția reprezintă în fapt o consecință a operațiunii din aval, nefiind manifestat scopul de a genera, prin punerea la dispoziție cu titlu gratuit, o operațiune care dă naștere dreptului de deducere al TVA, deci prin valorificarea pierderilor tehnologice puse la dispoziția .X. S.R.L. cu titlu gratuit, operațiunea nu a avut ca scop obținerea de profit.

Societatea consideră că dreptul de deducere al TVA în aval este păstrat, astfel cum este precizat în cazul judecat la Curtea Europeană de Justiție, C-98/98 Midland Bank, iar organele de inspecție fiscală nu au analizat în nicio manieră substanța economică a ceea ce reprezintă punerea la dispoziție cu titlu gratuit a pierderilor tehnologice.

De asemenea, societatea susține că în conformitate cu prevederile contractuale, la art.3 din Actul adițional nr. .X. la Contractul de colaborare în cadrul realizării unei perfecționari active suspensive din 1.X.2007, se prevede existența unei rate de pierdere din punct de vedere tehnologic de 5% din costul total de fabricație, norma de consum fiind stabilită de către .X. și .X. S.R.L, iar prin identificarea produselor neconforme se desfășoară diferite procedee de control al dimensiunilor, analize de vibrație.

Având în vedere art.6 alin.7 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele de aplicare a Codului Fiscal, societatea susține că atât timp cât pierderile de materii prime se înscriu în categoria pierderilor tehnologice, valoarea acestora este sub norma internă de consum stabilită.

Întrucât organele de inspecție nu au formulat obiecțiuni cu privire la stabilirea acestei norme, societatea consideră că s-a aplicat în mod incorect și abuziv prevederile Codului fiscal fără a ține cont de starea de fapt fiscală.

.X. consideră că bunurile neconforme (rebuturi) care rezultă în urma procesului de producție se încadrează în categoria de pierderi tehnologice care nu sunt considerate ca livrări de bunuri asimilate în sensul **art.128 alin.4 lit.d)** și prin urmare, nu trebuie colectată TVA pentru aceste bunuri.

Față de cele de mai sus, societatea a solicitat anularea Deciziei de impunere nr. .X./11.X.2013 pentru TVA în sumă de .X. lei.

II. Urmare inspecției fiscale parțiale privind taxa pe valoarea adăugată efectuată la .X. S.R.L. .X. reprezentant fiscal pentru.X., care a vizat perioada 01.12.2011 - 31.08.2012 ca urmare a solicitării de către societate a rambursării taxei pe valoarea adăugată aferentă acestei perioade, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X. au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. .X./11.X.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. .X./11.X.2013, contestată.

Organele de inpectie fiscala au constatat ca .X. S.R.L. .X. reprezentant fiscal pentru .X., a realizat achiziții intracomunitare de bunuri care apoi au fost trimise spre preluare către .X. S.R.L. .X..

Aceste bunuri au fost puse la dispoziție cu titlu gratuit de către .X. S.R.L. .X. reprezentant fiscal .X. societății comerciale .X. S.R.L. pe teritoriul României, iar în momentul achiziției acestora .X. S.R.L. .X. reprezentant fiscal .X. a dedus în totalitate TVA aferentă achizițiilor intracomunitare sau achizițiilor interne.

Organele de inspecție fiscală au constatat că relațiile comerciale dintre .X. S.R.L. .X. reprezentant fiscal .X. și S.C. .X. S.R.L. se derulează în baza „Contractului de colaborare în cadrul instalării unui perfecționări active de suspendare” încheiat în data de 20.X..2007 și modificat prin actul adițional nr. .X./01.X.2007, conform art.5 din „*Contractul de colaborare în cadrul instalării unei perfecționari active de suspendare*” încheiat în data de 20.X.2007 și modificat prin actul adițional nr. .X./01.X.2007, unde se prevede că:

„.X. se angajează să livreze produsele pe care le va fabrica așa cum îi va fi cerut de către .X. în termen de maxim 90 zile conform confirmării de către.X. a recepției comenzii lui .X., de la locul fabricării conform .X. CP Uzina din .X. (.X. to), .X. asumând sarcina transportului și .X. riscurilor transportului de la Uzina din .X..

Începând cu data livrării Produselor conform alin.1 al articolului prezent, .X. va dispune o garanție contractuală de 1 (un) an asupra produselor. Pe durata acestei garanții, .X. va putea trimite liber înapoi produsele pe care le consideră neconforme comenzii lui .X. dacă există o îndoială asupra calității lor. La recepție .X. se angajează să efectueze un control al calității produselor și să ia toate măsurile necesare pentru repararea sau înlocuirea lor.

Pentru acest motiv, .X. se angajează să pună la dispoziția .X., în mod gratuit, pentru valorificarea sau eliminarea la decizia .X., totalitatea produselor recunoscute ca fiind neconforme”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru aceste bunuri, .X. S.R.L. nu obține niciun fel de contraprestație/ contrapartidă, aceste bunuri fiind puse la dispoziție de către S.C. .X. cu titlu gratuit către .X.S.R.L. în lunile decembrie 2011 - august 2012 în sumă totală de .X. lei, pentru care .X. S.R.L. a dedus TVA în valoare totală de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că .X. prin punerea la dispoziție cu titlu gratuit pe teritoriul României a unor bunuri, realizează o operațiune asimilată livrării de bunuri din punct de vedere al TVA, astfel că în conformitate cu prevederile art.128 alin.1 și alin.4 lit.b), art.137 alin.1 lit.c), art.140 alin.1 și art.145 alin.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit taxă pe valoarea adăugată suplimentară datorată bugetului de stat în sumă de .X. lei, aplicând cota standard de 24% asupra contravalorii bunurilor puse la dispoziție cu titlu gratuit.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestățiilor este investită să se pronunțe dacă .X. S.R.L. reprezentant fiscal pentru .X. avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată pentru „produsele recunoscute ca fiind neconforme” rezultate în urma procesului de fabricație realizat de S.C. .X. S.R.L. în condițiile în care aceste produse au fost puse la dispoziția S.C. .X. S.R.L. în mod gratuit.

În fapt, în perioada decembrie 2011 – august 2012, .X. reprezentată fiscal de .X. S.R.L. a pus la dispoziție cu titlu gratuit S.C. .X. S.R.L. România, produse în sumă totală de .X. lei, pentru care contestatara a dedus TVA în valoare de .X. lei.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că .X. reprezentată fiscal de .X. S.R.L. a efectuat achiziții de bunuri (componente pentru rulmenți) din Comunitatea Europeană și din România pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă, bunurile achiziționate fiind trimise în vederea prelucrării către .X. S.R.L. România, iar după efectuarea lucrărilor de prelucrare, numai o parte din bunuri sunt returnate proprietarului, iar „produsele neconforme” sunt puse la dispoziția prestatorului .X. S.R.L. cu titlu gratuit devenind proprietatea .X. S.R.L. România care le valorifică prin vânzarea ca și deșeuri către societăți specializate.

Prin punerea la dispoziție cu titlu gratuit pe teritoriul României a unor bunuri, .X. reprezentată fiscal de .X. S.R.L. realizează o operațiune asimilată livrării de bunuri din punct de vedere al TVA, a cărei valoare o reprezintă valoarea bunurilor puse la dispoziție cu titlu gratuit, fapt pentru care organele de inspecție fiscală, în temeiul prevederilor art.128 alin.(4) lit.b), art.137 alin.1 lit.c), art.140 alin.(1) și art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au calculat pentru perioada decembrie 2011- august 2012 TVA suplimentară în sumă de .X. lei prin aplicarea cotei standard de 24 % asupra contravalorii bunurilor puse la dispoziția prestatorului cu titlu gratuit.

În drept, livrarea de bunuri ca operațiune cuprinsă în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată este reglementată la **art.128 alin.(4) lit.b)** din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;”

Potrivit acestor prevederi legale, este asimilată livrărilor de bunuri efectuate cu plată preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la

dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

Cu alte cuvinte, în condițiile în care taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor mobile achiziționate sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial, **punerea la dispoziția altor persoane în mod gratuit a acestor bunuri reprezintă** din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată **operațiune asimilată livrărilor de bunuri efectuate cu plată, pentru care se colectează taxa pe valoarea adăugată.**

Însă, din analiza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./11.X.2013, se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că .X. reprezentată fiscal de .X. S.R.L. a pus la dispoziția .X. S.R.L. cu titlu gratuit „*produse neconforme*” rezultate în urma procesului de fabricație realizat de S.C. .X. S.R.L. România, produse în sumă totală de .X. lei și pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei.

Așadar, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală consemnate în raportul de inspecție fiscală, reținute mai sus, clauzele contractuale care reglementează situația produselor recunoscute ca fiind neconforme în urma procesului de fabricație realizat de S.C. .X. S.R.L. România și care stipulează în clar că aceste produse vor fi puse la dispoziția S.C. .X. S.R.L. România în mod gratuit, precum și prevederile legale citate aplicabile în materie, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar în sarcina contestatoarei taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă totală de .X. lei aferentă acestei operațiuni.

Din analiza clauzelor din „*Contractul de colaborare în cadrul instalării unei perfecționări active de suspendare*” încheiat la data de 01.X.2007 între .X. și S.C. .X. S.R.L. România și înregistrat sub nr. .X./08.X.2007, se reține că la art 5 prevede:

„*.X. se angajează să livreze produsele pe care le va fabrica așa cum îi va fi cerut de către .X. în termen de maxim 90 zile conform confirmării de către .X. a recepției comenzii lui .X., de la locul fabricării conform .X. CP Uzina din .X. (.X. to), .X. asumând sarcina transportului și .X. riscurilor transportului de la Uzina din .X.*

Începând cu data livrării Produselor conform alineatului 1 al articolului prezent, .X. va dispune o garanție contractuală de 1 (un) an asupra produselor. **Pe durata acestei garanții, .X. va putea trimite liber înapoi produsele pe care le consideră neconforme comenzii lui .X. dacă există o îndoială asupra calității lor. La recepție .X. se angajează să**

efectueze un control al calității produselor și să ia toate măsurile necesare pentru repararea sau înlocuirea lor.”

De asemenea, se reține că la data de 01.X.2007 a fost încheiat între cele două părți actul adițional nr. .X. la contractul de colaborare mai sus menționat, care la art.2 prevede:

„Un al treilea alineat este adăugat la articolul 5 din contract, celelalte dispoziții ale articolului 5 rămânând neschimbate:

Articolul 5: Livrarea produselor

Pentru acest motiv, .X. se angajează să pună la dispoziția .X., în mod gratuit, pentru valorificarea sau eliminarea la decizia .X., totalitatea produselor recunoscute ca fiind neconforme” .

Astfel, susținerea contestatarei potrivit căreia produsele neconforme reprezintă pierderi tehnologice, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere că tratamentul fiscal din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată aplicabil în cauză, a fost consecința punerii cu titlu gratuit la dispoziția .X. S.R.L. România a „produselor recunoscute ca fiind neconforme” rezultate în urma procesului de fabricație realizat de S.C. .X. S.R.L. România, produse cu o valoare stabilită de societate la suma totală de .X. lei și pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate, operațiune care s-a realizat în baza și în conformitate cu prevederile contractuale stipulate în contractul de colaborare și actul adițional la acesta.

Mai mult, se reține că separat de clauza contractuală a situației „produselor recunoscute ca fiind neconforme” în Actul adițional nr. .X./01.X.2007 la Contractul de colaborare este prevăzută distinct, în mod particular și pierderea tehnologică, la art.3 fiind stipulat:

„Un alineat este inserat între alineatele 1 și 2 ale articolului 8 din contract, celelalte dispoziții ale art.8 ramânând neschimbate:

„Art.8: Prețul: Părțile recunosc ca faptul că procesul de fabricație realizat de .X. pentru nevoile .X. este susceptibil să ducă la o pierdere din punct de vedere tehnologic a cărei valoare este estimată la 5% din costul total de fabricație”.

Prin urmare, nici argumentele contestatarei, temeiurile de drept invocate, care au ca punct de referință noțiunea de pierdere tehnologică, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât nu își găsesc aplicabilitatea în cauză.

În consecință, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în materie în vigoare în perioada supusă inspecției fiscale, se reține că în mod legal organele de

inspecție fiscală au stabilit suplimentar taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă totală de .X. lei, fapt pentru care, în temeiul **art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu **pct.11.1. lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”,

se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de .X. S.R.L. reprezentant fiscal pentru .X. împotriva Deciziei de impunere nr. .X./11.X.2013 emisă de Direcția Generală .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./11.X.2013 în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de .X. S.R.L, reprezentant fiscal pentru .X., împotriva Deciziei de impunere nr. .X./11.X.2013 emisă de Direcția Generală .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./11.X.2013 în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare. .X.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

x